

Anerkjendelse paa Rigsdagen, men at det dog har viist sig, at Kjøbstæderne ikke ere blevne mishandlede paa Rigsdagen. Naar dette skulde have nogen Betydning ligeoverfor mig i denne Sag og mod alle dem, der ellers stemme med mig, og som have brugt lignende Uttringer, da maatte jeg for det Første have deeltaget i disse Klager, men det har jeg aldrig gjort, jeg har tværtimod fundet dem aldeles ugrundede; og for det Andet kan jeg ikke finde den allerfjerneste Anledning til at sammenligne disse to Forhold med hinanden og drage Slutninger fra det Ene til det Andet. Det er allerede idag af en anden æret Rigsdagsmand udhævet, hvor væsentlig en Forskiel der er imellem Interessernes Stilling paa Rigsdagen og i Communen. Jeg kunde, naar jeg vilde overlade mig dertil, let eftervise, — men det bør jeg ikke i dette Dieblis, — hvorledes, om man ogsaa ikke tager Hensyn til Rigsdagen, Modsætningen imellem Kjøbstædernes og Landets Interesser er en ganske anden end Modsætningen mellem de reelle Interesser, der kunne komme til at staae imod hinanden i de enkelte Communer, og hvorledes den Stilling, hvori de staae imod hinanden, er ganske forskjellig. Men jeg vil blot tillade mig at gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, hvorledes Forholdet mellem Kjøbstad og Land maatte være, naar det skulde passe til; hvad der her er Tale om, og naar der i hiint saakaldte Beviis skulde ligge nogen Gjendrivelse af hvad jeg har anført. Vi — eller jeg, det kan være det Samme, hvem det er, — jeg, som jo ikke er praktisk, har sagt, at jeg var bange for, at, naar Gierne af de store Eiendomme ikke fik en større Ret end de, der eie en ganske liden, kunde der opstaae Ulemper deraf i Communerne. Dette gjendrives, siger man, derved, at der ikke er sørget for Kjøbstæderne saaledes som for Landboerne paa Rigsdagen, idet Landboerne her have en større Repræsentation, og at Kjøbstæderne dog ikke have lidt derunder. Men, er det da Tilfældet, at Kjøbstæderne have en større Interesse, at de udgjøre en større Deel af det hele Land? Er det Tilfældet, at Kjøbstadeiendommen er den største, og at Kjøbstæderne dog paa Rigsdagen ere i Mi-

noriteten? Nei, det er det ikke. Kjøbstæderne have Alt, hvad der tilkommer dem efter det Grundlag, der er lagt for Repræsentationen; thi Grundlaget herfor er Folketallet; og de have al den Repræsentation, der tilkommer dem efter Folketallet. I Communen er der dertil Tale om at gjøre Eiendommen til Grundlag, og her sige vi da, at den store Eiendom ikke faaer den Andeel i Communens Bestyrelse, der, efter dette Grundlag, tilkommer den. Det er noget ganske Andet. Jeg skal ganske kort sige, hvorledes Forholdet skulde være med Hensyn til Kjøbstædernes Repræsentation paa Rigsdagen, naar en Henvisning dertil skulde kunne tjene til at støtte, hvad man har villet støtte derved for at gjendrive mig. Jeg siger, at det er ubilligt, at den Mand, der eier 100 Eder. Hartorn i en Commune, ikke skal have en større Indflydelse end den, der eier 1 Ede. Hartorn. Hvis man nu ved Rigsdagsvalgene stillede alle Kjøbstæderne sammen som een stor Commune, der i Fællesskab skulde udøve deres Valgret, og man saa sagde, at Kjøbenhavn med sine 130,000 Indvaanere ikke skal have større Ret og Indflydelse end en By med 1000 Indbyggere, — ja, saa var Forholdet det samme, men saa troer jeg ogsaa, at man vilde finde det temmelig ubilligt. Jeg troer saaledes at have ganske kort efterviist, at det ikke var for at omgaae farlige Beviser og Exempler, at jeg første Gang ikke omtalte dette.

En anden æret Rigsdagsmand havde gjort den Bemærkning, at Tildeelsen af en større Ret ved Sogneforstanderskabernes Sammensætning til de større Eiendomme var imod Grundloven. Jeg spurgte ham, imod hvilket Sted i Grundloven det stred; men jeg fik det Svar, at det var imod Aanden i Grundloven. Jeg anseer det nu for heelt betænkeligt at give Grundlovens uskyldige Mand Skyld for Ting, den ikke har født af sig, og jeg troer virkelig ikke, at Grundloven har affødt den Bestemmelse, hvorom her er Tale. Den ærede Landstingsmand søgte at støtte sin Paaberaabelse af Grundlovens Mand ved en Henvisning til den høitæredede Premierminister, der imidlertid strax tilbageviste denne Paafaldelse, og den ærede Landstingsmand beklagede da dette, men